Pregaria.cat

Entrada

La natura com a protagonista

Per JesusR el dl., 09/07/2018 - 00:00

L’actitud de l’home o la dona de cultura urbana i economicista, quan entra en contacte amb la naturalesa, sobretot la salvatge, és de gaudir de moments de major serenitat i de reflexionar sobre com la podria explotar. És a dir, treure'n un profit, ja sigui de benestar personal o d’explotació econòmica. En el fons som el centre i no deixem que la natura ho sigui. És una dimensió més del consumisme, psicològic o rendible.

El bosc, el mar, la muntanya, les flors... per si mateixos tenen un valor. Són realitats valuoses, arrelades a la història de la terra i, en darrer terme, d’un univers en procés expansiu. Per tant, la nostra més profunda mirada és la de deixar-nos impactar per ells. Que mitjançant els nostres sentits connectem amb la nostra profunditat natural.

Hi ha cultures que han divinitzat la naturalesa. Nosaltres creiem que Déu hi és, però no és la natura. Hi és activament i amorosa. Però la nostra cultura dominant l’està subordinant a interessos. La naturalesa es converteix en una gran fàbrica de fer diners.

Soc al meu despatx i miro el que em rodeja. La taula és de fusta... i em connecta amb els arbres treballats, transformats, manipulats i convertits en producte; sense l’arbre no hi hauria aquesta taula. Hi ha connexió. Ell, quan era al bosc, creava les possibilitats d’esdevenir una taula; aquesta, on ara escric. Per què no donar gràcies a aquell arbre? Ara miro els llibres de l’estanteria... i cada un d’ells és fruit d’un llarg procés en el qual s’esdevenen una multitud de transformacions que en el fons ens porten a la natura, a la intel·ligència humana... I així podria anar seguint per la llum elèctrica, els vidres, el penja-robes, etc.

Tot connectat, com en una fonda comunió de valor i de sentit. Coses normals, que consti. No parlo de les 7 meravelles del món, sinó del que en diem vulgaritats. No són vulgaritats. Si les miro amb certa profunditat i amor, són realitats precioses i revelen una llarga història que ens porta a la natura. Gràcies, Senyor, per fer-nos tan naturals.